

“La posidònia no es recupera”

S'han perdut moltes praderies superficials per la pressió humana

És un ecosistema potent

Teresa Alcoverro, al seu despatx al Centre d'Estudis Avançats de Blanes Foto: O.M.

Quin és l'estat de la posidònia a la Costa Brava? Hi ha dos escenaris: un en praderies profundes, dels 12 als 25 metres, i un altre de superficials. Amb un programa de l'ACA que ja té vuit anys, hem observat que en general la qualitat de les aigües no ha empitjorat i que, fins i tot, hi ha una certa millora en algunes zones gràcies als avenços que s'han dut a terme amb els programes de sanejament. Al cap de Creus i des de Lloret fins a una mica més al nord de Sant Feliu de Guíxols, la qualitat és molt bona, i allà on ho és menys és en els pobles grans, com ara Palamós i Roses, si bé tampoc no hi ha empitjorat. Com a resultat, les praderies en fondària no han registrat davallades ni en cobertura ni en densitat.

Fins i tot, en alguns casos, hem notat millores, però poques, perquè la posidònia constitueix un ecosistema que pot tenir milers d'anys i és una espècie de molt de risc i sense grans possibilitats d'expansió i recuperació. Com ha evolucionat la posidònia superficial? Això és una altra història, perquè és on es concentra l'activitat humana. Segons la informació que tenim, queden molt poques praderies superficials, les quals, a més, estan molt fragmentades. Tot i ser una espècie protegida, s'han fet ports que estan afectant molt negativament les poques praderies que queden, com ara a Blanes. A més, un cop en aquesta dinàmica de fragmentació, tenen menys resistència als fenòmens naturals. Per exemple, el temporal de Sant Esteve va afectar molt les praderies superficials, amb pèrdues d'un 20%. En resum, no té gaire bon futur. Què s'ha de fer per preservar-les? L'artificialització de la costa afecta totes les comunitats d'algues i la posidònia. Arriba un moment en què hem de fer balanç i decidir què volem en relació al mar: volem ports, o ecosistemes naturals? El que és clar és que, un cop es perden les praderies de posidònia, és molt difícil recuperar-les i ja no les tornarem a tenir. A la nostra costa no hem trobat cap cas de recuperació de posidònia superficial. Què representa la posidònia dins el nostre ecosistema? La posidònia és l'únic element vegetal que pot viure en el fons de sediment i, si desapareix, no hi ha cap altre ecosistema que el pugui substituir. Si el perds, perds tot allò que està associat als serveis que proporciona, no només la planta, sinó tota la biodiversitat associada, que és una dels més diverses que existeixen. També té un paper molt important de protecció costanera i de retenció de sediments, i una gran capacitat de captació de carboni atmosfèric. És un dels ecosistemes amb més capacitat de capturar CO₂ en l'àmbit mundial.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 15-06-2011 Pàgina 7

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/422551-la-posidonia-no-es-recupera.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesterritori&utm_source=rss&utm_medium=mesterritori&utm_campaign=rss